

Dækningsafgift til Kommunerne.

§ 23.

Stk. 1. Det kan for Københavns Kommune og Købstæderne i de i Medfør af § 15 udfærdigede Vedtægter og for Sognekommunerne og Amtskommunerne i en af vedkommende Sogneraad eller Amsraad affattet, af Indenrigsministeren godkendt Vedtægt bestemmes, at der af de offentlige Ejendomme, der i Henhold til §§ 16 og 19 er fritaget for kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld, saa længe denne Fritagelse vedvarer, som Bidrag til Kommunens Udgifter til Gaders og Vejes Vedligeholdelse, Renholdelse, Belysning m. m. skal svares en særlig Dækningsafgift.

Stk. 2. I København erlægges for Vandforsyning fra Københavns Kommunes Vandværk en Afgift, hvis Størrelse fastsættes af Kommunalbestyrelsen i en særlig Vedtægt for Vandforsyningen.

Skatternes Forfaldstid og Erlæggelse m. v.

§ 24.

Stk. 1. Grundskylden og Ejendomsskylden samt de i § 23 omhandlede Bidrag opkræves halvaarsvis eller fjerdingaarsvis i den Maaned af hvert Halvaar eller hvert Fjerdingaar, som Kommunalbestyrelsen nærmere bestemmer.

Stk. 2. Sker Betaling ikke inden en Maaned efter Forfaldsdagen, er Kommunalbestyrelsen berettiget til foruden Skattebeløbet at fordrø Renter heraf $\frac{1}{2}$ pCt. maanedlig for hver paabegyndt Maaned, indtil Betaling sker.

Stk. 3. Enhver af de nævnte Skatter og Afgifter bliver, saafremt Beløbet ikke er betalt inden den Udpantningsfrist, som i Landkommunalloven af 6. Juli 1867 § 25, jfr. Landkommunalloven af 25. Marts 1933 § 58, og i Købstadkommunalloven af 26. Maj 1868 § 29, jfr. Købstadkommunalloven af 25. Marts 1933 § 38, er fastsat, tilligemed paaløbne Renter efter lovlig Omgang at inddrive ved Udpantning.

Stk. 4. De om Udpantning for de nævnte Skatter og Afgifter for Københavns og Frederiksberg Kommune gældende Regler og vedtægtsmæssige Bestemmelser har fremdeles Gyldighed som hidtil.

Stk. 5. For de amtskommunale Ejendomsskatter, der opkræves sammen med Ejendomsskatterne til Staten, kommer Bestemmelsen i denne Paragraf ikke til Anvendelse.

§ 25.

Stk. 1. Samtlige Skattebeløb med paaløbne Renter hæfter paa den paagældende Ejendom i sin Helhed med den for kommunale Skatter og Afgifter hjemlede Pante- og Fortrinsret og svares af den, der ifølge Skøde er Ejer, samt af vedkommendes Dødsbo og Konkursbo.

Stk. 2. Paaklage af en sket Værdiansættelse fritager ikke for Pligt til Betaling til Forfaldstid.

§ 26.

Stk. 1. Bestemmelserne i § 29 i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om Udredelse af Ejendomsskatter af Ejendomme, der den 1. April 1926 var bortforpagtede eller undergivet andet Brugsforhold, forbliver i Kraft.